

För alla elevers bästa!

**-pedagogers förhållningssätt till gruppindelningar och
stödundervisning inom ämnet idrott och hälsa**

Magnus Östh

Sofia Blomsterberg

**Examensarbete 15hp
Utbildningsvetenskap 61 – 90 hp
Läraryrket
Institutionen för individ och samhälle
Höstterminen 2009**

Arbetets art: Examensarbete 15 hp, Lärarprogrammet

Titel: För alla elevers bästa! –pedagogers förhållningssätt till gruppindelningar och stödundervisning inom ämnet idrott och hälsa

Engelsk titel: In the best interests of all the pupils! –Teachers' attitudes to group composition and special support teaching in physical education and health

Sidantal: 40

Författare: Magnus Östh och Sofia Blomsterberg

Handledare: Maria Gustafsson

Examinator: Maria Bergman

Datum: September 2009

Sammanfattning

Bakgrund: Idrott och hälsa tillhör de största ämnena i skolan. Rörelse är viktigt för hälsan och människans välbefinnande. För att alla elever ska få möjlighet till detta är det viktigt att skolan och ansvarig pedagog utformar undervisningen så att alla elever ges möjlighet till utveckling inom ämnet. Samhällsdebatten om att barn behöver fysisk aktivitet pågår ständigt. Ges de elever som är i behov av stödundervisning möjlighet till detta då deras hälsa påverkas fysiskt och psykiskt av rörelse? För att uppnå ett lustfyllt lärande inom ämnet bör det vara ett tillåtande klimat samt finnas möjlighet till att nivågruppera efter elevernas behov.

Syfte: Syftet med vår studie var att förklara pedagogers tankar kring orsaker och samband avseende gruppindelningar inom ämnet idrott och hälsa samt om pedagoger ansåg stödundervisning som relevant inom ämnet.

Metod: Vi har i vår studie använt oss av kvantitativ metod i form av enkätundersökning på internet. Vår målgrupp i undersökningen var pedagoger som undervisar i ämnet idrott och hälsa oavsett om de är utbildade eller ej inom ämnet. För att nå ut till så många pedagoger som möjligt i Sverige ringde och skickade vi e-post till rektorer som vidarebefordrade vår enkät till sina berörda pedagoger.

Resultat: Vi fick svar på våra frågeställningar och vårt resultat visade att de flesta pedagoger var positiva till nivågruppering oavsett kön eller utbildning. Även när det gäller stödundervisning inom ämnet kom vi fram till att de flesta pedagoger var positiva, men det vi kunde utläsa av pedagogernas åsikter, så saknades i de flesta fall resurser för att kunna genomföra denna form av undervisning. Pedagoger som undervisar i ämnet idrott och hälsa var också överens om att den fysiska aktiviteten påverkade elevernas prestationer i de teoretiska ämnena och detta var ny kunskap för oss.

Förord

Vi vill tacka rektorer, lärare, studiekamrater med flera som hjälpt oss att nå ut till lärare i Sveriges skolor. Tack också till de lärare som besvarat vår enkät, utan er hade vår studie inte varit möjlig att genomföra.

Vi vill också tacka vår handledare Maria Gustafsson för ditt engagemang, konstruktiva kritik och allt stöd du har givit oss under hela processen med vårt examensarbete.

Magnus och Sofia

Innehållsförteckning

Inledning	1
Syfte och frågeställningar	2
Historik	2
Gymnastik	2
Gymnastik med lek och idrott	3
Idrott	3
Idrott och hälsa	3
Forskningsbakgrund	4
Gruppens påverkan.....	4
Sambandet mellan teori och praktik.....	4
Elever i behov av stöd	5
Pedagogens förhållningssätt	5
Perspektiv	6
Sociokulturellt perspektiv	6
Psykosocialt perspektiv	7
Idrottspsykologiskt perspektiv	7
Salutogent perspektiv	7
Metod	8
Litteratursökning	8
Urval och genomförande	8
Etiska överväganden	9
Reliabilitet och validitet	10
Analys och bearbetning	10
Resultat	11
Gruppindelningar	12
Stödundervisning.....	17
Slutsatser	20
Resultat.....	20
Stödundervisning.....	22
Metoddiskussion.....	23

Fortsatt forskning 23

Referenslista

Bilaga 1 Missivbrev

Bilaga 2 Enkätundersökning

Bilaga 3 Deltagande kommuner och antal deltagare

Inledning

I vår uppsats fördjupar vi oss inom ämnet idrott och hälsa. Ämnet intresserar oss då vi båda skall undervisa i idrott och hälsa samt då ämnet enligt oss är betydelsefullt för elevernas välbefinnande i skolan. Elever behöver rörelse för att må bra och skolan bör ta sitt ansvar då alla elever inte har samma förutsättningar för aktiviteter på fritiden. Alla elever erbjuds idrott och hälsa i skolan, men hur bör pedagogen arbeta för att nå alla elever? Vi har valt att fokusera på pedagogers attityder till gruppindelningar samt om det finns behov av stödundervisning inom ämnet idrott och hälsa. Med gruppindelningar menar vi exempelvis pojk/flickgrupper eller grupper för elever med liknande behov där de får möjlighet till utveckling tillsammans.

För att alla elever skall tillgodose sig idrott och hälsalektionerna på bästa sätt kan en gruppindelning eventuellt vara ett alternativ enligt oss. Vi ville också undersöka om stödundervisning skulle kunna vara ett alternativ till den ordinarie undervisningen då vissa elever kan vara i behov av särskilt stöd för sitt eget välbefinnande såväl fysiskt, psykiskt som socialt inom ämnet idrott och hälsa. Vilka elever är berättigade till stödundervisning? I andra ämnen som till exempel svenska och matematik erbjuds de eleverna som har behov av extra hjälp, stöd för att utvecklas och nå målen. Bör de elever som är i behov av stödundervisning i idrott och hälsa erbjudas detta av skolan?

Vi har tidigare läst kursen idrott och hälsa under vår lärarutbildning och där väcktes också funderingarna kring de frågeställningar vi har valt att fokusera på. För att alla elever skall ha god fysisk, psykisk och social hälsa krävs mycket av ansvarig pedagog. Genom att undersöka pedagogers attityder i en enkätundersökning var vår förhoppning att få fram material där vi kunde utläsa hur lärarna tänker kring grupper och stödundervisning. Vi har valt att inrikta oss på genusperspektivet samt om pedagogen är utbildad eller ej i ämnet idrott och hälsa. Vårt intresse är riktat mot om det finns skillnader mellan dessa grupper. Enkäten har besvarats av lärare från norr till söder i Sverige då det enligt oss var intressant då undervisningen inte skall skilja sig enligt Lpo 94 (2006).

Idrott och hälsa tillhör de största ämnena i skolans timplan och det är också en av anledningarna till varför vi anser att ämnet bör uppmärksammas. Våra erfarenheter av ämnet är efter diskussion med lärare under verksamhetsförlagd utbildning (VFU) och tidigare föreläsningar under vår utbildningstid att de praktiska ämnena inte värderas lika högt som de teoretiska. Alla elever bör erbjudas möjligheten att lyckas oavsett vilket ämne som diskuteras och i detta fall vilken relation varje individ har till ämnet idrott och hälsa. Detta var en av anledningarna varför vi valde att undersöka olika gruppkonstellationer och om det finns behov av stödundervisning eller om det finns relevans för stöd inom ämnet.

Vi anser att vi har haft goda möjligheter att undersöka kring detta område då det finns tidigare forskning och mycket intressant litteratur som vi tagit del av. Rektorer och lärare på skolor runt om i Sverige har också varit tillmötesgående för oss när vi genomfört vår forskning i

form av en enkätundersökning på internet. När vi genomförde undersökningen var det viktigt att vi agerade professionellt ur ett forskareiskt perspektiv för att skydda de individer som medverkade som forskningsdeltagare.

Ämnet är brett och det finns därför mycket att forska om inom området. I skolan bör undervisningen vara individanpassad och om vi delar in eleverna i grupper efter deras behov så ger vi eventuellt eleverna bättre förutsättningar till utveckling samt meningsfull undervisning. Dessa påståenden gör enligt oss området intressant att göra en studie och forska kring. Vår förhoppning med denna undersökning är att våra frågeställningar i enkäten skall leda till pedagogers kritiska granskande om sitt eget tänkande samt att uppmärksamma ämnets viktiga roll i skolan.

Syfte och frågeställningar

Syftet med detta arbete var att förklara pedagogers tankar kring orsaker och samband avseende gruppindelningar inom ämnet idrott och hälsa samt om pedagoger anser stödundervisning som relevant inom ämnet.

För att besvara vårt syfte formulerade vi följande frågeställningar:

- Vad anser lärare om nivågruppering?
- Vad anser lärare om olika gruppkonstellationer?
- Hur påverkar lärarnas kön och utbildning deras tankar kring gruppindelningar och stödundervisning?
- Vad anser lärare om stödundervisningens vara eller inte vara?

Historik

I följande kapitel kommer vi att ge en kortare sammanfattning av hur skolidrotten i den svenska skolan har förändrats genom tiden från dess början av 1800-talet fram till idag. Vi har till stor del utgått från Engström och Redelius bok "Pedagogiska perspektiv på idrott" (2002) samt Annerstedt, Peitersen och Rønholts bok "Idrottsundervisning. Ämnet idrott och hälsa didaktik" (2001).

Gymnastik

Sedan år 1820 har skolidrotten varit ett obligatoriskt ämne i skolan och infördes på grund av att fysisk fostran ansågs vara viktigt. Undervisningen utgick endast från Linggymnastiken

som var uppkallad efter Per Henrik Ling (1776-1839) (Annerstedt et al., 2001). Linggymnastiken kännetecknas av sambandet mellan vetenskap och fysisk fostran. Ling ansåg att harmonin mellan kropp och själ så väl som interaktionen mellan de olika kroppsdelarna skulle samspela för att varje individ skulle uppnå det optimala hälsotillståndet (Carli, 2004).

Gymnastik med lek och idrott

I början av 1900-talet kunde ämnet genomföras på allvar då det tidigare varit brist på utbildade lärare och lokaler. I tidernas begynnelse hette ämnet gymnastik, men år 1919 bytte det namn till gymnastik med lek och idrott. Intressant är enligt oss att i läroverksstadgan från 1928 står att det var viktigt att eleverna skulle få en kännedom om god hälsa. Vid den här tidpunkten hade elever vid läroverket gymnastik sex lektioner per vecka samt 15-20 obligatoriska idrottsdagar per läsår. På 1930-talet ändrades namnet idrottsdag till friluftsdag då vikten av utomhusaktiviteter ökade (Engström & Redelius, 2002).

Undervisningsplanen där värdet av social fostran och hälsa förespråkades antogs år 1955. Målen skiljde sig åt vad det gäller pojkar och flickor. För pojkar var undervisningen resultatintriktad och för flickor var det estetiska betydelsefullare. Enligt Annerstedt et al., (2001) har forskning kring ämnet funnits sedan mitten av 1900-talet då frågeställningar kring elevernas erfarenheter och inställning till undervisningen väcktes. När Lgr 69 antogs försvann målet om fostran och det fokuserades istället på progressionen för elevernas estetiska, sociala och fysiska aktivitet och hälsa. Elever med behov av anpassad undervisning på grund av någon form av handikapp skulle erbjudas särskild utbildning.

Idrott

Samundervisning i samband med att den nya läroplanen Lgr 80 (1980) antogs och den svenska skolan fick i uppdrag att inte skilja flickor och pojkar åt under idrottslektionerna. Detta efter att staten för första gången uppmanade skolan att införa samundervisning och det innebar undervisning på lika villkor oavsett om du var pojke eller flicka. Ämnet bytte också namn från gymnastik till idrott i samband med den nya läroplanen (Engström & Redelius, 2002).

Idrott och hälsa

1994 utökades namnet ytterligare till idrott och hälsa då det blev mer fokus på individens hälsa och inte bara på prestationer. I den nya läroplanen Lpo 94 där samundervisningen var en självklarhet blev det färre lektioner med traditionella gymnastiklektioner och istället fick bollsporter större utrymme. Enligt flera forskare ansågs då ämnet missgynna flickor i allt högre utsträckning (Engström & Redelius, 2002). I dagens idrott och hälsaundervisning skall tydliga kopplingar göras mellan rörelse, hälsa och livsstil. Det finns också möjlighet för skolor att erbjuda inriktning mot idrott och hälsa för elever som har intresse för ämnet då undervisningstimmar skurits ner genom åren (Annerstedt et al., 2001).

Forskningsbakgrund

I följande kapitel kommer vi att redogöra för forskning inom ämnet idrott och hälsa. Vi kommer att beskriva gruppens påverkan, sambandet mellan teori och praktik, elever i behov av stöd och pedagogens förhållningssätt.

Gruppens påverkan

I studien ville vi undersöka pedagogers tankar kring hur olika gruppindelningar kunde påverka eleverna. Det finns olika sorters grupper som exempelvis vi- och dom-grupper samt informella- och formella grupper. Enligt Svedberg (2003) är en skolklass en formell grupp som har rutiner och ett förutbestämt syfte. Om pedagogen nivågrupperar och låter eleven välja grupp bildas en informell grupp utifrån gemensamt intresse samt samhörighet. Eleverna får i en informell grupp möjlighet till att utvecklas med likasinnade. Med hjälp av enkätundersökningen önskade vi få svar på om detta är en bra metod eller om det finns en fara med detta enligt pedagoger. Vi önskar få svar på om det finns en risk att elever uppfattas som avvikande, en dom-grupp om nivågruppering eller stödundervisning förekommer.

Ett samspel mellan individer förekommer i alla sociala grupper. När denna sociala interaktion mellan individer fungerar kan lektionen fortlöpa på ett positivt sätt för alla inblandade och detta kan även medföra att kommunikationen mellan elev-elev och elev-lärare är mer öppen och okonventionell. Hassmén, Hassmén och Plate (2003) anser att om detta fungerar så kan gruppmedlemmarna känna sig socialt inkluderade. Om den sociala interaktionen inte fungerar kan flera elever känna sig exkluderade. Vi anser att undervisningen bör anpassas så alla elever inkluderas, samt att deras potentialer tas till vara oavsett social eller etnisk bakgrund. Kan nivågruppering och/eller stödundervisning bidra till detta?

Arvidsson och Bremer (2006) anser att barns individuella framsteg bör premieras av ansvarig pedagog därför att elever presterar och lär sig mer när de känner att de kan och duger i den aktuella gruppen. Vår frågeställning med nivågruppering och stödundervisning känns relevant när vi diskuterar grupsammansättningar och hur vi kan göra för att stimulera och få samtliga elever delaktiga efter sin egen förmåga. Detta kan också spela en viktig roll för att stärka eleverna socialt då de får delta i lektionerna med likasinnade eller elever som befinner sig på likartad utvecklingsnivå eller har liknande förutsättningar.

Sambandet mellan teori och praktik

Undervisningen skall utgå från elevernas intressen och erfarenheter, det blir då meningsfullt för eleverna och får därmed ett värde. Vad som är värdefullt uppfattas olika av individer i gruppen. Matematik och svenska har fått ett stort värde i skolan eftersom det tydligt går att se deras direkta användningsområden anser Dewey (1999). Han ifrågasatte detta och menade att alla ämnen har ett eget värde.

Det finns ett samband mellan rörelseförmåga, social gemenskap och självkänsla. Sambandet mellan dessa visar att barn klarar praktiska uppgifter i vardagen bättre vilket de får av en god

motorisk utveckling. Enligt rapporten ”Fysisk aktivitet för bättre kunskapsutveckling” från Myndigheten för skolutveckling (2005A) beskrivs det hur alla elever bör erbjudas daglig fysisk aktivitet och att detta är skolans ansvar. Om eleverna rör på sig dagligen klarar de av de teoretiska ämnena bättre. Koncentrationsnivån höjs hos de flesta elever, de blir gladare och detta medför att klimatet i klassrummet blir bättre samt att elevernas resultat i de teoretiska ämnena förbättras (Ericsson, 2008).

Fördelar med fysisk aktivitet för elever beror inte endast på kroppens välmående utan det bör också förknippas med psykologiska fördelar som bland annat kontrollen över ångest och nedstämdhet. Deltagande i fysisk aktivitet kan bidra till social utveckling, ökat självförtroende, social interaktion och integration för barn. Fysisk aktivitet är viktigt för den kroppsliga utvecklingen som muskler, lungor, hjärta och skelettet samt för den motoriska utvecklingen. En annan syn är att elever som är fysiskt aktiva undviker droger, alkohol och tobak i större utsträckning samt att de visar på bättre studieresultat i skolan (World Health Organization, 2009).

Elever i behov av stöd

Emanuelsson och Persson (1996) ifrågasätter specialundervisningens roll i skolan. I deras forskning undersöks vilket urvalskriterium som är vanligast. De nämner i sin text att läs- och skrivsvårigheter, matematiksvårigheter och problem i de samhällsorienterande ämnena samt engelska är skälen till att stödundervisning förekommer. Vi undrar varför ämnet idrott och hälsa inte nämns i artikeln? Anses inte ämnet vara viktigt då socioemotionella-, motoriskt/perceptuella- samt allmänna inlärningsproblem relateras till elevernas förutsättningar att klara av kraven i skolan.

Ericsson (2005) menar att behovet av stödundervisning i idrott och hälsa är lika stort och viktigt som i övriga ämnen. En grupp med få elever som är i behov av liknande stöd bör stimuleras tillsammans då de kan stärkas och få en bättre självkänsla, vilket de inte fått i en stor grupp där övriga medlemmar i gruppen inte är i behov av stöd. Problem med stödundervisning inom ämnet kan dock vara en osäkerhet från skolan om hur de bör lägga upp en sådan undervisning för elevens bästa. Ericsson (2005) anser att det råder en stor osäkerhet om hur skolpersonal konkret skall utarbeta åtgärder inom skolan när det gäller specialundervisning inom ämnet då det borde vara en självklarhet för alla elever att få undervisning av detta slag om det finns behov. Ett förslag på åtgärd är att det vid skolstart kan upprättas ett observationsschema för den motoriska utvecklingen. Observationer av det här slaget bör genomföras vid ett flertal tillfällen, för att elever med behov av stödundervisning på grund av problem med sin motoriska utveckling bör uppmärksammas. För att ge eleven det stöd som hon/han är i behov av bör samverka ske mellan idrottsläraren, specialläraren och skolhälsovården (Ericsson, 2008).

Pedagogens förhållningssätt

Pedagoger står inför valet om vilket arbetssätt eller metod som bör användas i undervisningen för individens och gruppens bästa. När pedagogen utformar sin undervisning tvingas hon/han till ställningstaganden där olika undervisningsmetoder kan påverka elever på olika sätt.

Pedagogen bör ha ett motiverande klimat där alla elever får stå i centrum. Genom variation av grupper samt utformning av undervisningen motiverar pedagogen eleverna till ett lustfyllt lärande. Att vara flexibel, kreativ och lyhörd inför gruppens och/eller individens behov är en förutsättning för att stärka eleverna. Gray, Morgan och Sproule (2009) anser att undervisningen i idrott och hälsa bör ha ett tillåtande klimat för eleverna så att de inte får negativa tankar om ämnet då detta inte endast påverkar ämnet utan också elevens vardag. Är nivågruppering och stödundervisning ett alternativt arbetssätt inom idrott och hälsa då det enligt Annerstedt, et al. (2001) förväntas av dig som pedagog att alla elever oavsett bakgrund får lika stora möjligheter att lyckas inom ämnet.

I samhället diskuteras vikten av rörelse hos barn och för många är skolans idrott och hälsaundervisning den enda kontakten med idrottsaktiviteter som vissa barn får. Studier i Sverige och utomlands visar att ämnet är tämligen lågprioriterat, därför bör pedagogerna beakta dessa studieresultat och se till barnens bästa (Engström & Redelius, 2002). Positiva upplevelser av idrottslektionerna främjar eleverna i deras utveckling. Genom varierande undervisning ges möjligheter att utveckla rörelse, idrottsfärdigheter samt tankar och känslor. Att utveckla gemenskap och samarbetsförmåga samt respekt för andra är ett grundläggande syfte med ämnet och detta skapar förutsättningar för alla elever att kunna delta på sina egna villkor (Skolverket 2000, Kursplaner & Betygskriterier).

Perspektiv

De teoretiska perspektiv som utgör grunden för vår uppsats är sociokulturellt, psykosocialt, idrottspsykologiskt samt salutogent perspektiv. I tidigare kurser har vi studerat de olika perspektiven som vi kan förhålla oss till och dessa teorier är de som vi anser vara relevanta för vår forskningsstudie.

Sociokulturellt perspektiv

Lärande utifrån ett sociokulturellt perspektiv innebär att lärandet sker genom aktivt deltagande, samarbete och samspel. Lärandet har med förhållandet mellan olika människor och dess omgivning att göra samt relationen mellan individ och grupp och hur kulturen påverkar oss individer i olika situationer. Med hjälp av sociokulturellt perspektiv kan vi knyta an till syftet för studien. Lärare bör ha ett förhållningssätt som gör det möjligt för eleverna att lyckas. Liksom Vygotskij anser vi att det kan vara en fara med nivågruppering då det finns en risk att etikettera barn eftersom det kan följa med barnet upp i åldrarna och hindra dem. Genom att läraren nivågrupperar och bestämmer hur gruppernas utformning är kan det skapas dålig självkänsla hos barnet. Pedagoger bör vara lyhörda och professionella i sin yrkesroll för att ge eleven känsla för lust och lärande (Dysthe, 2003).

Psykosocialt perspektiv

I Festingers teorier beskrivs betydelsen av grupptillhörigheter och hur grupptillhörighet kan tillgodose psykologiska behov hos individer. Exempel på behov kan vara att eleverna känner tillhörighet och samhörighet när de är med sina kamrater. Att barnen känner psykologisk och personlig trygghet genom stöd från sina kamrater och lärare vad det gäller till exempel ångslan och oro. Elevernas identitet och positiva självkänsla kan stärkas genom att känna grupptillhörighet. Det psykosociala innebär att människans egenskaper påverkar gruppens liksom gruppen påverkar människans egenskaper. Psykosocialt är en sammansättning av det psykologiska och sociala perspektivet och kan relateras till det sociokulturella perspektivet (Hassmén et al. , 2003).

Idrottspsykologiskt perspektiv

Olika grupper skapas beroende på om det försvinner eller tillkommer en individ till gruppen. Ju fler medlemmar gruppen har ju mer anonym blir varje individ, detta kan medföra en risk då individen har lättare för att ”maska” då den inte gör sitt bästa i grupsamarbete. Ett uttryck för detta är så kallad ”social loafing” (Hassmén et al., 2003). Enligt Hanson (2004) bör en chef (ledare) inte ha fler än 20 människor under sig för att han/hon skall kunna värna om deras hälsa på arbetsplatsen. Detta bör jämföras med en skolklass som ofta består av fler än 20 elever. Hur skall vi pedagoger värna om elevers hälsa och inkluderande om inte fler resurser sätts in i skolan? Det vi eftersträvade i vår undersökning var hur olika grupper bör se ut i ämnet idrott och hälsa för att läraren skall lyckas med det optimala lärandet för eleverna.

Salutogent perspektiv

KASAM (Känsla Av SAManhang) är ett begrepp som myntades av Antonovsky (2005) vilket beskriver hur en känsla byggs upp hos barn och vuxna samt hur den inverkar på vår hälsa. Hur påverkar Kasam de olika individerna när pedagogerna delar in eleverna i grupper? Enligt Antonovsky är det KASAM som avgör hur människor begriper och hanterar livets utmaningar, som innebär att livet blir meningsfullt. Genom olika gruppkonstellationer förändras elevernas KASAM, därför bör pedagogens förhållningssätt vara flexibelt och ha varierande undervisning för att eleverna ska uppnå meningsfullhet. Om hög KASAM uppnås innebär detta att eleverna erhåller psykosociala salutogena effekter av lärandet (Nationalencyklopedin, 2009).

Antonovskys känsla av sammanhang beskrivs av Almvärn och Fäldt (2001) att om människan kan klara av vardagliga problem både i skolan, arbetet och på fritiden kan hon/han hantera olika situationer bättre. En hög känsla av sammanhang medför att vi tål påfrestningar. Om pedagogerna lyckas fånga elevernas engagemang och intresse blir det meningsfullt och detta är en förutsättning för känsla av sammanhang anser Antonovsky. Även egna prestationer när vi känner att vi lyckas, känner oss uppskattade och bjuds in i gruppen gör att vår känsla av sammanhang stärks. Pedagogen bör vara uppmärksam på elevernas känslor och tankar samt ha en öppen dialog i gruppen vilket gör att både individen och gruppen stärks, detta medför också att de psykiska hindren kan övervinnas på idrott och hälsalektionerna. Miljön och vissa situationer på dessa lektioner som till exempel att duscha efter en lektion kan vara ett psykiskt

hinder. Psykiska hinder kan också förekomma för elever i andra ämnen, men i vår studie är det endast relevant att diskutera idrott och hälsa.

Metod

Det finns flera olika sätt att forska på när en studie skall genomföras. Vi valde att använda oss av kvantitativ metod i form av enkätundersökning samt litteratursökning. I följande kapitel kommer vi att redovisa hur vi har genomfört vår studie.

Litteratursökning

När vi skulle starta upp med studien inriktade vi oss i första hand på litteratursökning på stadsbiblioteket, högskolebiblioteket och internet. Böcker som handlar om idrott och hälsa var lätt att hitta eftersom vi utbildat oss inom ämnet och därför visste ungefär vad vi skulle söka efter. Vi har använt oss av bibliotekens databaser, men även sökt i bibliotek efter böcker och artiklar. När vi läst böcker och artiklar har författarna i sin tur refererat till andra författare och hemsidor på internet som vi har kunnat använda oss av i vår forskning.

Efter att ha sökt litteratur i bibliotek, databaser och på internet har tidigare forskning angående stödundervisning i idrott och hälsa varit svårt att finna. Detta var också en av anledningarna till valet av enkäter då vi ansåg oss kunna nå ut till fler pedagoger än vid intervjuer. När vi sânt ut enkätundersökningen på internet fortsatte vi vår sökning av litteratur inom ämnet, vilket resulterade i att vi fann forskning om stödundervisning.

Urval och genomförande

Valet av metod för vår undersökning resulterade i en enkätundersökning då vi ansåg att den metoden var lämpligast att använda sig av då vår ambition var att nå ut till hela Sverige från norr till söder. För att lyckas med detta bestämde vi oss för att göra vår enkätundersökning på internet. När vi utförde undersökningen kontaktade vi rektorer via e-post och telefonsamtal. Detta gjorde vi för att få ett godkännande så vi kunde fortsätta med vår forskning. Vår förhoppning med enkätundersökningen var att kunna få svar på vårt syfte och våra frågeställningar.

Intervjuer begränsar det geografiska området samt reliabiliteten i vår frågeställning och observationer är inte relevant denna gång då vi vill undersöka hur pedagogerna tänker angående gruppindelning i ämnet idrott och hälsa. Enligt Johansson och Svedner (2001) passar intervjuer bättre när frågeställaren vill ha reda på attityder. Nackdelar med enkäter är enligt oss att de kan uppfattas som opersonliga samt att vi inte vet när vi får svar. Vi har ändå valt att genomföra en enkätundersökning trots att vårt syfte relaterar till pedagogers attityder. Valet av enkätundersökning ansåg vi ändå vara relevant och det enda genomförbara alternativet för att kunna greppa det stora geografiska område som vi har valt att undersöka.

Något som vi ansåg vara viktigt var hur vi utformade våra frågeställningar för att få en hög validitet i ämnet. Frågeställningarna kan vara avgörande för hur intressant mottagaren anser enkäten vara samt att den skickas tillbaka besvarad. Enligt Trost (2001) är det viktigt att ha i åtanke vad vi som forskare har för frågeställningar, samt hur vi formulerar oss i enkäten. I frågeställningarna beslutade vi oss för tre respektive fyra svarsalternativ (bilaga 2) då vi önskade få en vinkling av svaren och valde därför bort ett neutralt alternativ som till exempel ”varken eller”. Efter tre av frågorna ansåg vi det relevant med motiverade svar och gav därför tillfälle för deltagaren att kommentera eller motivera sitt svar på föregående fråga för att få in kvalitativa tankar och svar från respondenten.

De personer som vi ämnade svara på frågorna var lärare som undervisar i ämnet idrott och hälsa oavsett om de är behöriga i ämnet eller ej. Detta för att se om svaren mellan de berörda lärarna skiljde sig. Eftersom vi gjorde en enkätundersökning på internet så hade vi möjlighet att vända oss till fler lärare än om vi gjort intervjuer eller enkätundersökning i vårt närområde. Vår förhoppning var att få in så många svar som möjligt från pedagoger som undervisar i ämnet idrott och hälsa runtom i landet från norr till söder. Detta gjorde vi för att få ett perspektiv på undersökningen från hela Sveriges lärarkår som undervisar i idrott och hälsa. Vi gjorde ett så kallat kvoturval vilket innebär att ett visst antal pedagoger får representera yrkeskåren. Utifrån vårt kvoturval gjorde vi ett slumpmässigt urval då vi inte visste vilka lärare som skulle svara på våra enkäter (Trost, 2001).

När enkäternas sista svarsdatum hade passerat hade vi inte fått in tillräckligt med svar (29 stycken) och valde därför att ändra i missivbrevet där vi tog bort sista svarsdatum för att låta undersökningen fortlöpa fram till höstterminens start. Vår målsättning var att få in minst 100 svar från pedagoger. Då vi gjort detta skickade vi åter igen ut enkäten till kommuner i Sverige och använde oss av våra kontakter i skolors verksamhet. Av erfarenhet, då vi har egna barn som går i skolan, vet vi att pedagoger har en krävande arbetssituation i slutet av terminen.

En annan orsak varför vi inte fick in tillräckligt med svar kan bero på den ekonomiska krisen som drabbade lärare i landet vid tillfället av vår undersökning. Oron för indragningar på skolorna kan ha varit en av orsakerna till att pedagoger inte tog sig tid att fylla i enkäten. Vi valde därför att söka på kommuners hemsidor på internet för att maila och ringa runt till rektorer på de olika skolorna eftersom vår strävan var att få in så många svar som möjligt.

Etiska överväganden

Etik och moral är centralt inom forskningen och därför skall vi som forskare värna om anonymitet för de personer som ingår i studier då det är frivilligt att delta samt att informera dem om uppgiftens syfte. En presentation av forskaren/forskarna skall medfölja i ett missivbrev. Det är viktigt att respektera människors åsikter och uppfattningar samt att inte lägga in egna värderingar i det som undersöks. Personliga uppgifter bör också förvaras så att obehöriga ej kan ta del av dessa. Namn på personer, skolor och till exempel städer får ej nämnas vid sina namn i studier då detta strider mot sekretessen (Hassmén & Hassmén, 2008).

Reliabilitet och validitet

Genom att använda oss av vald metod anser vi att både reliabilitet samt validitet håller en hög nivå. För att en undersökning skall bli trovärdig krävs att våra resultat har prövats mot tidigare forskning samt att vi har varit noggranna i vårt arbete då slarv vid ifyllandet av enkäter kan förekomma. Vi valde enkäter för att uppnå vårt syfte och enligt oss blev svaren mättade med våra frågeställningar, vilket medför högre validitet.

Vi liksom Trost (2001) menar att frågorna bör vara välformulerade så att de inte missförstås samt att vi som forskare frågar det som vårt syfte med forskningen kräver. Detta är en förutsättning för att validiteten skall bli trovärdig. Kritisk granskning av vår undersökning medför att trovärdigheten ökar.

Reliabilitets samt validitetsfrågor ställs i relation till syftet, vi diskuterade relationerna mellan slutsatserna och tidigare forskning. Dessa frågor måste granskas då vi tolkar och analyserar informationen. Vi som forskare måste kunna beskriva våra metoder så att andra forskare kan använda sig av vårt material i sina studier (Merriam, 1994).

Analys och bearbetning

För att bearbeta materialet från enkätundersökningen har vi använt oss av programmet SPSS (Statistical Package for the Social Science) där vi har haft möjlighet att utläsa rådata från våra enkätsvar. Procentsatser, tabeller och diagram kan med hjälp av detta program tas fram för att jämföra hur svar förhåller sig mot varandra. När vi analyserade materialet beaktade vi resultatet då det fanns ett visst bortfall av svaren så kallade ”missing” en ofullständig enkät.

När vi bearbetade vår kvantitativa metod var det intressant att se skillnaderna och ställa behöriga mot obehöriga lärare mot varandra samt att se eventuella avvikelser i tankesättet. Även genusperspektivet var intressant att betrakta då det insamlade empiriska materialet analyserades. Vi ville undersöka sambandet mellan två eller fler fenomen och om dessa eventuellt kunde leda till konklusioner. Genom att analysera och bearbeta kvantitativt ville vi som forskare få fram hur egenskaper samt fenomen kan förhålla sig till och mot varandra (Starrin & Svensson, 1994).

Vi har formulerat frågeställningar utifrån vårt syfte och när vi bearbetade materialet jämförde vi variabelvärden. Ett exempel på detta kan vara att vi ser samband mellan kön och en av våra frågeställningar. En beroende variabel påverkas av en oberoende variabel. Ett exempel på detta är att vi människor är beroende av mat fast mat har inget behov av människor vilket innebär att mat är oberoende. I vår analys ställde vi olika variabler mot varandra för att se olika mönster och detaljer i resultatet (Stukát, 1993).

När vi bearbetade vår information var det viktigt att vi sökte mönster i svaren samt att vi var noggranna och delade upp informationen i detaljer för att kritiskt granska. När vi analyserade var det viktigt att se samband samt ifrågasätta det insamlade empiriska materialet i förhållande till teorin. Backman (2008) menar att utifrån analysen tolkar vi insamlad data på olika sätt eftersom detta är den fas i processen där det råder störst oenighet mellan forskare.

Detta beror på om vi tolkar data vetenskapsfilosofiskt eller vetenskapsteoretiskt, vilket innebär vilken paradigmatillhörighet vi har.

Resultat

Vår genomförda enkätundersökning resulterade i 172 svar där fördelningen mellan kvinnor och män är 100 respektive 72 personer och fördelningen utbildade/outbildade lärare inom ämnet är 147 respektive 24 personer. Av de 147 personer som är utbildade är fördelningen 80 kvinnor och 67 män samt av de 24 utbildade är 19 kvinnor och 5 män. Dessa personer är tillsammans 171 deltagare, vilket innebär att en person valt att inte svara på frågan utbildad/outbildad (Tabell 1). Vi vet att denna person är en kvinna då vi i flera tabeller kan läsa att 100 kvinnor besvarat frågorna. I tabellerna kan det totala antalet svar skilja sig då det förekommer så kallad ”missing” som innebär att deltagaren valt att avstå från att besvara frågan.

Tabell 1

Enhet antal	Är du utbildad i ämnet idrott och hälsa?		total
	utbildad	outbildad	
Kön kvinna	80	19	99
man	67	5	72
total	147	24	171

Tabell 1: Vilket kön har du samt är du utbildad i ämnet?

Vi kommer i resultatdelen undersöka och analysera förhållandena mellan variablerna kön och utbildning. I enkäten frågade vi även efter pedagogernas ålder samt i vilken kommun de undervisar. Åldersfrågan var till för att leda respondenten in i enkäten för att hon/han skulle få en mjuk start. Åldersfördelningen mellan pedagogerna är från 25 upp till 65 år och alla åldrar utom 62 år är representerade. Vår förhoppning med undersökningen var att få in svar från hela Sverige därför valde vi att ta med frågan ”vilken kommun arbetar du i”. Syftet med vårt arbete är inte att jämföra kommuner, men vi behövde ta med frågan för att kunna undersöka pedagogers attityder till gruppindelningar och stödundervisning i hela landet och av det få en representativ och tillförlitlig grupp till vår studie. Vi har fått in svar från Umeå i norr till Tomelilla i söder och 31 av Sveriges 290 kommuner finns representerade i vår enkätundersökning (Bilaga 3). För att få in svar som skulle ge oss ställningstagande från

pedagogerna valde vi att inte ta med ett neutralt alternativ som till exempel ”ibland” eller ”varken eller”.

Gruppindelningar

Ett av målen med vår undersökning var att undersöka pedagogers tankar kring olika gruppindelningar inom ämnet idrott och hälsa. Vi kommer att redovisa olika frågeställningar/påståenden och tolka resultatet utifrån dessa.

Pojk/flickgrupper

I vår frågeställning ”jag delar in i pojk/flickgrupper” visar resultatet att svarsalternativet alltid inte besvarades av någon pedagog, vilket innebär att det inte skulle finnas enbart denna form av gruppindelning i dagens skola. 87 % av kvinnorna respektive 83 % av männen delar aldrig eller sällan in eleverna i pojk/flickgrupper. Däremot kan vi utläsa av diagram 1 att männen oftare än aldrig delar in i dessa grupper medan det för kvinnorna visar att de mer aldrig än ofta delar in i pojk/flickgrupper. Antaganden kring detta är att män oftare än kvinnor har lagsporter på sina idrott och hälsalektioner. Det kan också bero på att männen relaterar till sin egen erfarenhet av olika idrottsaktiviteter från sin uppväxtmiljö.

Diagram 1

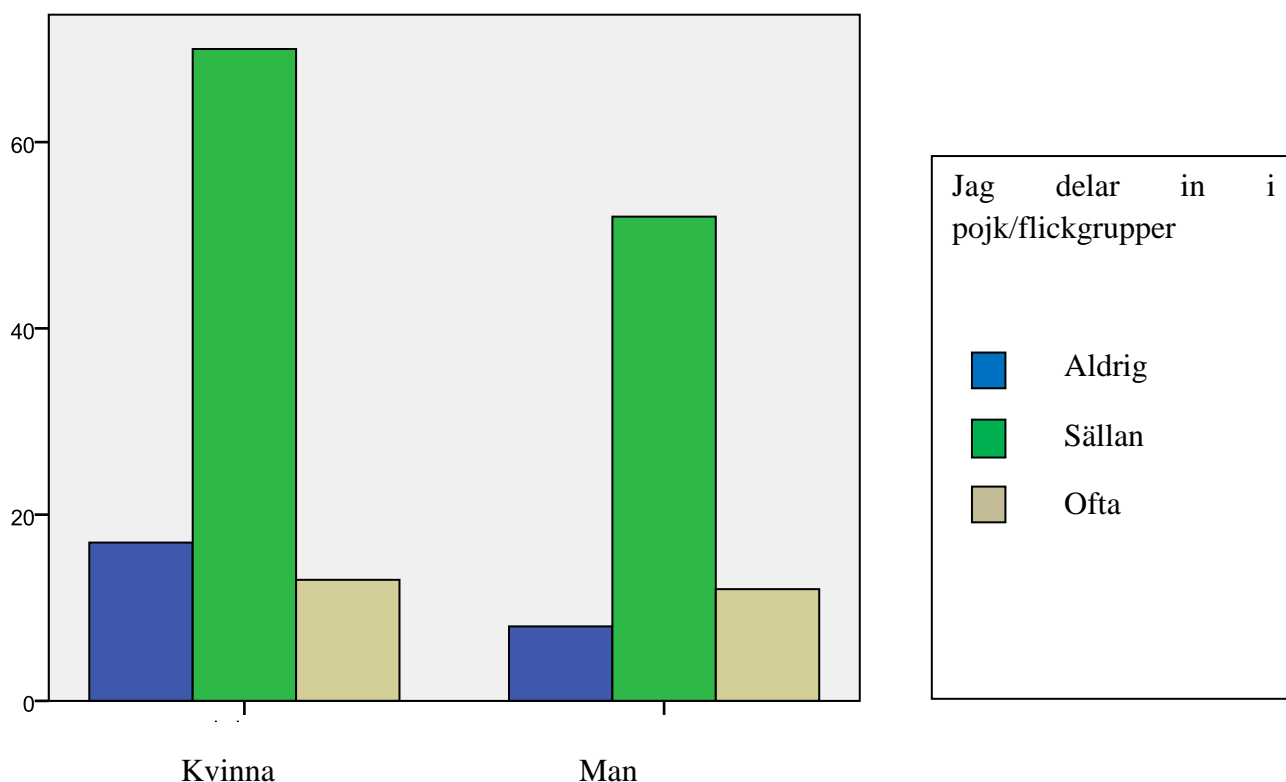

Diagram 1: Visar fördelningen hur kvinna/man delar in i pojk/flickgrupper.

Fördelningen av svaren mellan utbildade och outbildade lärare inom ämnet är att utbildade till 85 % aldrig eller sällan delar in i pojk/flickgrupper och resultatet av de outbildade lärarna var

87,5 %. Skillnaden mellan utbildad och utbildad lärare i den här frågan är marginell. Av diagram 2 kan jämföras att utbildade lärare oftare än sällan delar in i pojk/flickgrupper medan utbildade mer sällan än ofta delar in i grupper som dessa. Att utbildade lärare gör detta i högre utsträckning än utbildade kan bero på att de individualiserar undervisningen och därmed ser till individens behov och de mål som ska uppnås enligt kursplanen. En annan orsak kan vara att utbildade lärare är mer införstådda med de uppsatta mål som finns för ämnet.

Diagram 2

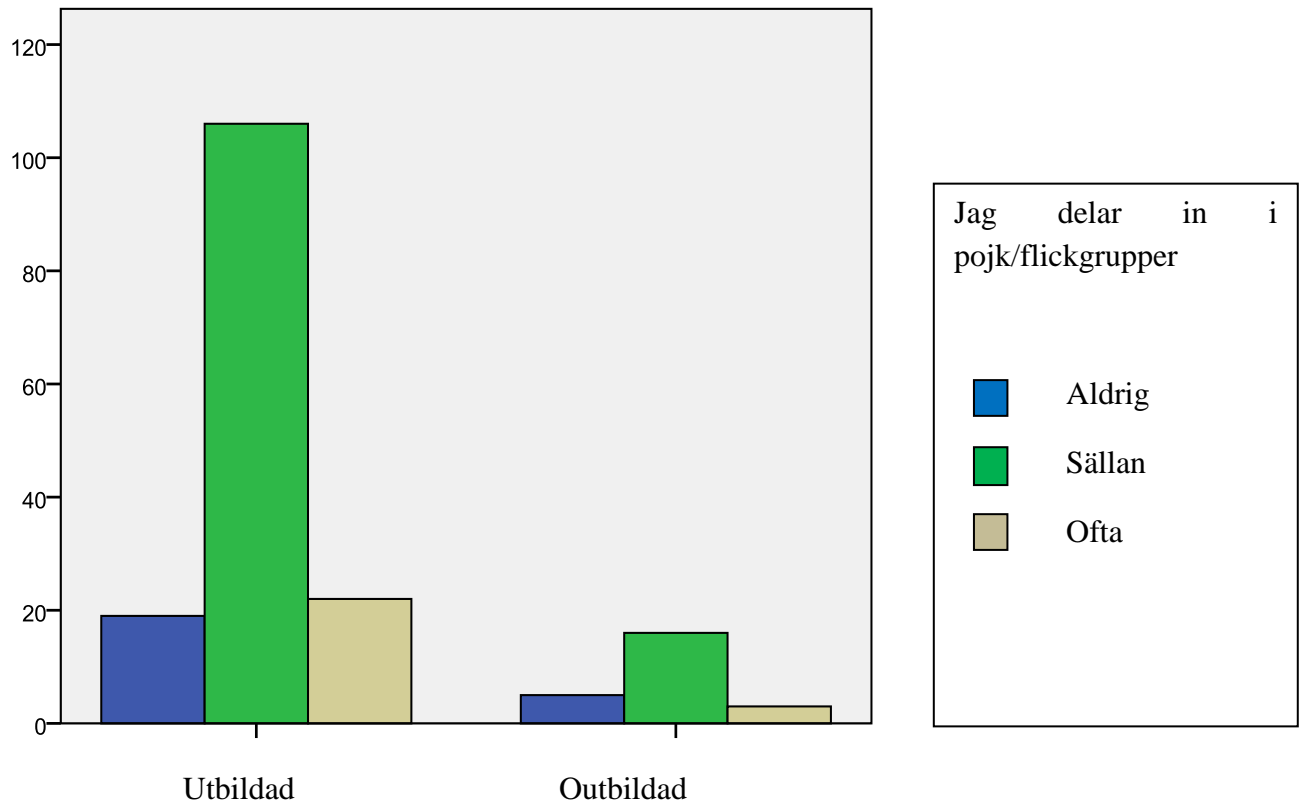

Diagram 2: Visar fördelning hur utbildad/utbildad delar in i pojk/flickgrupper.

En annan vinkling på frågan var hur pedagogerna uppfattar denna typ av gruppindelning. Bland kvinnorna är det 71 av 99 (72 %) som är positiva (ganska bra och mycket bra) till att dela in eleverna efter kön och detta kan jämföras med att endast 13 % kvinnor ofta delar in eleverna i dessa grupper och 70 % sällan gör det som kan jämföras i tabell 2 och 3. Bland männen är det 46 av 68 (68 %) vilket vi jämför med resultatet där 17 % ofta delar in eleverna och 72 % som sällan gör det.

Tabell 2

Enhet antal	Jag delar in i pojk/flickgrupper.			total
	aldrig	sällan	ofta	
Kön kvinna	17	70	13	100
man	8	52	12	72
total	25	122	25	172

Tabell 2: Visar svarsfördelningen om kvinna/man delar in i pojk/flickgrupper.

Tabell 3

Enhet antal	Jag anser att pojk/flickgrupper är.				total
	mycket dåligt	dåligt	ganska bra	mycket bra	
Kön kvinna	1	27	57	14	99
man	2	20	40	6	68
total	3	47	97	20	167

Tabell 3: Visar svarsfördelningen vad kvinna/man anser om pojk/flickgrupper.

Vad det gäller resultatet utbildad/outbildad lärare är 99 av 142 utbildade lärare och 17 av 24 utbildade lärare positiva till denna gruppindelning. Resultatet vad det gäller pojk/flickgrupper åskådliggör att minoriteten av lärarna oavsett kön och utbildning aldrig eller sällan delar in eleverna i pojk/flickgrupper. Däremot anser majoriteten av lärarna att pojk/flickgrupper är en ganska bra eller mycket bra undervisningsform i idrott och hälsa. Vi tror att de flesta pedagoger vill dela in i grupper som denna men att det är brist på lokaler, lärarresurser eller om uppdelningen mellan pojkar/flickor i klassen skiljer sig vilket kan bero på att det inte finns möjligheter till detta.

Nivågruppering

Pedagogerna har fått svara på frågan ”jag delar in eleverna i grupper där de får utvecklas med elever som är på samma kunskapsnivå”. Tabell 4 visar att resultatet mellan kvinnor och män inte skiljer sig nämnvärt, men det vi kan utläsa är att en utbildad man alltid nivågrupperar eleverna samt att en av tio lärare aldrig nivågrupperar sin idrott och hälsalektion. Tabell 5 visar resultatet mellan utbildade och outbildade lärare. Här kan vi utläsa att 6 av 24 (25 %) av de outbildade lärarna aldrig nivågrupperar medan endast 11 utbildade lärare av 146 (8 %) gör detta. Även på svarsalternativet ofta kan vi utläsa skillnad då vi har räknat ut att fördelningen är 45 % för de utbildade och 29 % för de outbildade. Detta kan bero på att outbildade lärare inte har lika stort engagemang och inte samma tankar kring hur det pedagogiska förhållningssättet bör vara.

Tabell 4

Enhet antal	Jag delar in eleverna i grupper där de får utvecklas med elever som är på samma kunskapsnivå.				total	
	aldrig	sällan	ofta	alltid		
Kön	kvinnor	12	43	44	0	99
	män	5	37	29	1	72
	total	17	80	73	1	171

Tabell 4: Visar fördelningen om kvinna/man delar in grupper där eleverna får utvecklas på samma kunskapsnivå.

Tabell 5

Enhet antal	Jag delar in eleverna i grupper där de får utvecklas med elever som är på samma kunskapsnivå.				total	
	aldrig	sällan	ofta	alltid		
Utbildning	utbildad	11	68	66	1	146
	outbildad	6	11	7	0	24
	total	17	79	73	1	170

Tabell 5: Visar fördelningen om utbildad/outbildad lärare delar in grupper där eleverna får utvecklas på samma kunskapsnivå.

I påståendet ”eleverna stärks av gruppindelning” anser 90 % av pedagogerna att eleven i de flesta fall stärks av någon form av gruppindelning vad det gäller pedagogernas könsfördelning. Däremot när vi utläser resultatet från tabell 6 ser vi att samtliga utbildade lärare som valt att svara på frågan anser att eleven ofta stärks av någon gruppindelning. Detta resultat jämför vi med de utbildade pedagoger som svarat sällan, vilket vi tolkar som att dessa i större utsträckning individanpassar lektionerna för elevens bästa.

Tabell 6

Enhet antal	Eleverna stärks av gruppindelning			total
	sällan	ofta	alltid	
Utbildning utbildad	16	109	13	138
outbildad	0	21	0	21
total	16	130	13	159

Tabell 6: Visar fördelningen om utbildad/outbildad lärare anser att eleverna stärks av gruppindelning.

I påståendet ”jag anpassar verksamheten till olika individers och grupper behov” är fördelningen mellan svaren jämnt fördelad mellan kvinnor och män, men när vi analyserar resultatet mellan utbildad/outbildad skiljer sig svaret, vilket även har visat sig i tidigare frågeställningar. Här är skillnaden att 30 % av den utbildade personalen alltid anpassar aktiviteten till de olika individernas och gruppernas behov oftare än utbildade där 16 % anpassar aktiviteten. När vi tolkar detta resultat ser vi återigen skillnader vad det gäller tankarna hos utbildad respektive utbildad personal och detta kan bero på som vi tidigare kommit fram till att engagemang och pedagogiskt förhållningssätt skiljer sig.

Lagidrott

Pedagogerna fick påståendet ”jag delar in eleverna om lag krävs”. Alla pedagoger utom två kvinnor och två män varav tre av dessa är utbildade svarade att de aldrig eller sällan delar in eleverna då lag krävs. Eleverna delar in lag själva på dessa pedagogers lektioner. Av de motiverade svaren kan vi utläsa att 168 av 172 pedagoger inom yrkeskåren är mot att låta elever själva dela in lag. Två av pedagogerna har svarat på följande sätt ”Det är viktigt att vara flexibel och dela in eleverna på olika sätt, men de får ALDRIG välja själva”, ”Ingen ska behöva bli vald sist och därmed försämra sin självkänsla”.

Slumpmässiga gruppindelningar

22 av 171 pedagoger låter aldrig slumpen avgöra vid gruppindelning, vilket kan innebära att dessa pedagogers lektioner är alltigenom planerade. Vi kan inte utläsa någon skillnad mellan kvinnor och män eller utbildad kontra utbildad i den här frågan. Påståendet ”jag anser att

slumpmässig gruppindelning är” gav oss följande resultat att 68 av 170 pedagoger anser att slumpmässig gruppindelning är dåligt eller mycket dåligt. Detta är ett intressant resultat då endast 22 pedagoger aldrig låter slumpen avgöra. 46 pedagoger låter slumpen avgöra indelningen, men menar att slumpmässig gruppindelning är dåligt eller mycket dåligt. Slumpindelningen kan bero på att pedagogen inte har hunnit planera sin lektion på grund av tidsbrist, stress, engagemang eller att någon incident inträffat på rasten eller lektionen innan. Vi tolkar att de pedagoger som styr slumpen vid gruppindelning kan vara de pedagoger som också anser det vara viktigt att elever får känna att de vinner. Vi ser ett samband i svaren från respondenterna i dessa påståenden samt i våra kvalitativa motiverade svar.

De kvalitativa svaren från pedagogerna ger oss flera förslag på slumpmässiga indelningar så som till exempel att dela in elever i grupper efter ålder, färg på kläder, ögonfärg med mera. Flera pedagoger har i enkäten också svarat att de styr den slumpmässiga gruppindelningen själva då gruppen/lagen kan bli allt för ojämna.

Samarbete

Resultatet om elever ska kunna samarbeta med alla visar att nästan samtliga är överens. Resultaten från både utbildning och kön visar att 95 % av deltagarna är positiva till att elever bör kunna samarbeta med alla då samtliga har svarat på frågan. Vi ser ingen skillnad i denna fråga vad gäller utbildade eller utbildade lärare och detta tolkar vi som att samarbete är något som de flesta anser vara viktigt oavsett vilken utbildning eller yrkeserfarenhet läraren förfogar över.

Stödundervisning

En av våra frågeställningar handlar om stödundervisning inom idrott och hälsaämnet. Vi kommer att redovisa resultatet från pedagogerna som deltagit i vår undersökning samt attityder om stöd i idrott och hälsa gentemot de teoretiska ämnena exempelvis matematik och svenska där stöd är vanligt förekommande.

Vi har fått in 172 svar från respondenterna då vi frågat om ”jag erbjuder stödundervisning i ämnet idrott och hälsa”. I tabell 7 kan vi se att 40 kvinnor och 17 män aldrig erbjuder stödundervisning i ämnet idrott och hälsa, detta innebär 40 % av kvinnorna och 24 % av männen. Fördelningen för kvinnor i svarsalternativen aldrig och sällan är 40 i båda fallen, men bland männen är fördelningen 17 för aldrig och 37 för sällan, vilket innebär att 76 % av männen anser sig erbjuda stödundervisning, medan procentsatsen för kvinnor är 60. Vad det gäller utbildade/utbildade lärare erbjuder 70 % av de utbildade lärarna stödundervisning medan procentsatsen för de utbildade är 50. Att män erbjuder stödundervisning i högre utsträckning kan bero på många olika orsaker. Vår tolkning av detta är att fler kvinnor är klasslärare i de yngre åldrarna och kanske anser de teoretiska ämnena som viktigare än de praktiska ämnena som idrott och hälsa, majoriteten av pedagoger i de yngre åldrarna är kvinnor vilket medför kvinnlig genusdominans. Vi tror att män generellt sett har svårare att acceptera elevers motgångar inom ämnet då de kanske relaterar till sina egna erfarenheter från skolidrotten. Utifrån de kvalitativa svaren i vår undersökning tolkar vi att ämnets status anses vara högre hos män än kvinnor. Varför färre utbildade lärare erbjuder stödundervisning kan

bero på okunskap om hur en sådan undervisning ska utformas. Vad det gäller påståendet ”jag anser att eleverna bör erbjudas stödundervisning i idrott och hälsa” ser vi endast en marginell skillnad mellan könen. Detta är intressant att jämföra med vår tidigare diskussion om pedagogen erbjuder stödundervisning. Enligt tabell 8 visar resultatet på att utbildad personal 124 av 146 (85 %) ställer sig mer positiv till stödundervisning än utbildad 15 av 24 (62,5 %). Detta resultat visar att fler lärare är positiva till stödundervisning i idrott och hälsa än hur många som erbjuder detta till sina elever. Om dessa lärare haft tillgång till andra lokaler och fler resurser hade det varit möjligt för dem att kunna genomföra lektioner för elever i behov av stöd.

Tabell 7

Enhet antal	Jag erbjuder stödundervisning till elever i ämnet idrott och hälsa.				total
	aldrig	sällan	ofta	alltid	
Kön kvinna	40	40	14	6	100
man	17	37	15	3	72
total	57	77	29	9	172

Tabell 7: Visar fördelningen om kvinna/man erbjuder stödundervisning i idrott och hälsa.

Tabell 8

Enhet antal	Jag anser att eleverna bör erbjudas stödundervisning i idrott och hälsa.			total
	nej	vet ej	ja	
Utbildning utbildad	5	17	124	146
outbildad	2	7	15	24
total	7	24	139	170

Tabell 8: Visar om utbildad/outbildad lärare anser att eleverna bör erbjudas stödundervisning i idrott och hälsa.

Påståendet ”jag anser att stödundervisning påverkar eleverna positivt inför framtiden” gav oss resultatet att 95,5 % av våra deltagande lärare ofta eller alltid anser detta. Vårt resultat visar att stödundervisning ses som positivt av pedagoger oavsett kön och utbildning. Vi tror att majoriteten av pedagogerna är positiva till stödundervisning då viljan finns att stärka elever

för den allmänna hälsans skull och även för elevernas motoriska utveckling. De övriga 4,5 % av pedagogerna som svarat sällan eller aldrig tolkar vi som att det finns en risk för etikettering av dessa elever samt att de kan känna sig utpekade och exkluderade. Ett av våra kvalitativt motiverade svar om ämnet idrott och hälsa är som följer ”vi ska stärka människans hälsa som är en förutsättning för ett gott liv. Där ingår såväl fysiska, psykiska och sociala aspekter som alla tränas i ämnet idrott och hälsa”.

Teori och praktik

I vår enkätundersökning påstod vi att idrottslektionerna påverkar de teoretiska lektionerna. Av de tillfrågade pedagogerna visade resultatet på marginell skillnad mellan kvinnor och män samt utbildad/outbildad som går att utläsa i tabell 9 och 10.

Tabell 9

Enhet antal	Jag anser att idrottslektionerna påverkar de teoretiska lektionerna.				total
	aldrig	sällan	ofta	alltid	
Kön kvinna	1	4	47	48	100
man	0	4	31	36	71
total	1	8	78	84	171

Tabell 9: Visar fördelningen om kvinna/man anser att idrottslektionerna påverkar de teoretiska lektionerna.

Tabell 10

Enhet antal	Jag anser att idrottslektionerna påverkar de teoretiska lektionerna.				total
	aldrig	sällan	ofta	alltid	
Utbildning utbildad	1	5	65	75	146
outbildad	0	3	12	9	24
total	1	8	77	84	170

Tabell 10: Visar om utbildad/outbildad lärare anser att idrottslektionerna påverkar de teoretiska ämnena.

De praktiska ämnena påverkar prestationerna i de teoretiska ämnena. Idrott och hälsa är ett betydelsefullt ämne och är i lika stort behov av stödundervisning som exempelvis matematik, svenska och engelska. ”Fysisk aktivitet och god hälsa är grunden för ett bra välmående och för att kunna prestera i de teoretiska ämnena” menar en av våra respondenter. Ett problem i dagens skola enligt våra undersökta pedagoger är att resurser saknas för att stärka elever i behov av stöd i ämnet idrott och hälsa. De teoretiska ämnena får fortfarande mest tid till stödundervisning i skolorna, men de anser även att de ekonomiska resurserna inte räcker till och blir därför ett hinder för att kunna genomföra verksamheten på bästa sätt för eleverna. Vår tolkning är att ämnets status måste höjas då vårt resultat visar att ämnet idrott och hälsa är viktigt och påverkar elevernas prestationer i de teoretiska ämnena.

Slutsatser

Syftet med vår studie var att förklara orsak och samband avseende pedagogers förhållningssätt till gruppindelningar inom ämnet idrott och hälsa samt om pedagoger anser det relevant med stödundervisning. Vår studie visar att det finns behov av att dela in eleverna i grupper som utgör olika funktioner samt att gruppindelningar påverkar eleverna. Även stödundervisningens vara eller inte vara har gett oss resultatet att pedagoger anser att det bör förekomma inom ämnet i lika stor utsträckning som de teoretiska ämnena. Rörelse är viktigt för att orka med skolans andra ämnen, därför anser vi och majoriteten av respondenterna i enkätundersökningen att det kan finnas behov av nivågruppering och stödundervisning för alla elevers bästa oavsett förkunskaper inom ämnet. När vi diskuterar olika grupperingar anser vi att läraren bör tänka på alla elever oavsett hur långt de har kommit i sin utveckling.

Resultat

I resultatdelen diskuterar vi resultatet och förhållandet till tidigare forskning och teorier. Vi har valt att dela in det under rubrikerna gruppindelningar och stödundervisning.

Gruppindelningar

Resultatet indelningen av pojk/flickgrupper visar att de flesta pedagoger oavsett kön eller utbildning är positiva till denna indelning, men få delar in på detta sätt i sin undervisning. Det kan bero på flera anledningar som exempelvis brist på lokaler och/eller ekonomiska resurser. En annan orsak kan vara fördelningen mellan pojkar och flickor i klassen, lektionen blir troligtvis inte lustfylld och lärorik om det endast finns till exempel fem flickor i klassen. Detta kan vara ett problem i exempelvis lagsport då elevantalet inte räcker till för att ge eleverna meningsfull undervisning. Ur ett psykosocialt perspektiv anser vi att pojk/flickgrupper bör förekomma som arbetssätt då elever kan känna grupptillhörighet och läraren kan få aktivt deltagande från eleverna (Hassmén et al., 2003). Att dela in i pojk/flickgrupper kan medföra social inkludering vilket enligt Svedberg (2003) och oss är viktigt för elevernas utveckling och välbefinnande. Ett exempel på när denna indelning har fått positiva följder enligt en av respondenternas (utbildad kvinna) kvalitativa svar är ”Tjejerna har på idrotten nu på

tjejpassen kommit fram och vågar ta plats, de tycker det har varit jättekul och stortrivs i sin grupp! Vi lärare har märkt att flera tjejer som inte ”vågat ta för sig” nu på idrotten tagit ett stort kliv framåt i sin utveckling och vågar göra saker de annars tagit avstånd från i rädsla för att misslyckas”. Att dela in i pojk/flickgrupper kan som i ovan beskrivna citat vara positivt, men enligt oss kan det finnas en risk med pojk/flickgrupper då detta kan innebära att de elever som är sena i sin motoriska utveckling kan bli mer utpekade i en grupp som inte är blandad med pojkar och flickor. Vi menar att detta kan förhindra eleven och leda till social exkludering om interaktionen mellan eleverna i gruppen inte fungerar (Hassmén et al., 2003). Ur ett sociokulturellt perspektiv är lärarens förhållningssätt viktigt där aktivt deltagande från eleverna bidrar till lärorika situationer där de lär av varandra (Dysthe, 2003).

Vad det gäller nivågruppering visar resultaten ingen större skillnad mellan kvinnor och män. Däremot visar resultatet att 25 % av de utbildade lärarna aldrig nivågrupperar medan endast 8 % av de utbildade lärarna gör detta, vilket kan bero på att utbildade lärare inte har lika stort engagemang och inte samma tankar kring hur det pedagogiska förhållningssättet bör vara. Enligt Hansson (2004) bör pedagogen inte undervisa fler än 20 elever samtidigt. För att stärka både individ och grupp bör pedagogen vara engagerad i sin yrkesroll och vi anser att för stora grupper kan leda till motsatt effekt då det finns en risk att inte kunna hantera situationer om gruppen har många deltagare. Hassmén et al. (2003) menar att ”social loafing” förekommer oftare i större grupper än i små då det är lättare ”maska” på idrottslektionen för den eller de eleverna som av någon anledning inte vill delta. För dessa elever bör pedagogen nivågruppera så att de kan stärkas med elever som är på samma utvecklingsnivå. För att få ett aktivt deltagande från alla elever bör pedagogens förhållningssätt vara flexibelt med varierade undervisningsformer för att möta eleverna på deras nivå så att de upplever ämnet som positivt och lärorikt (Gray et al., 2009). Enligt oss bör pedagoger ha ett hälsomedvetet perspektiv som genomsyrar all undervisning. Genom att nivågruppera kan det vara enklare för pedagogen och eleverna att uppnå ett meningsfullt, hanterbart och begripligt lärande, en känsla av sammanhang (KASAM) skapas i grupper där eleverna får utvecklas tillsammans. De pedagoger som undervisar på ett hälsofrämjande sätt uppnår salutogena effekter i sitt lärande vilket enligt oss är positivt för alla inblandade (Antonovsky, 2005).

Grupper i form av lagidrott kräver att eleverna delas in i två eller flera lag. När vi analyserade resultatet kan vi utläsa att det är en lika skola för alla (Lpo 94, 2006) då vi fått in svar från norr till söder i Sverige där resultatet visar att 168 av 172 (98 %) av respondenterna anser att elever ej bör dela in i lag själva. Detta är en god utveckling då det enligt oss är viktigt för elevernas självkänsla att inte behöva bli utsatta för att bli valda sist vid ett eller flertal tillfällen. Enligt Antonovsky (2005) känner sig eleverna uppskattade av sina kamrater i gruppen och självförtroendet stärks om de får känna känsla av sammanhang. För att uppnå detta är det en förutsättning att inte utsätta eleverna för situationer som inbjuder till dålig självkänsla och obehag för individen. Pedagoger bör alltid ha ett förhållningssätt där lärande sker på lika villkor för elever och därför skall aldrig elever välja lag själva menar vi.

När vi i vår analys jämför resultatet om slumpmässiga gruppindelningar kan vi utläsa att 46 pedagoger låter slumpen avgöra vid gruppindelning, men anser att det är dåligt eller mycket dåligt med slumpmässig gruppindelning. Varför pedagoger delar in i slumpmässiga grupper även om de är negativa till en sådan indelning kan bero på olika orsaker som tidsbrist, stress eller engagemang. I Hassmén et al. (2003) beskrivs Festingers teorier om hur grupptillhörighet kan ge psykosociala effekter på individens utveckling. Styrande slumpmässiga gruppindelningar kan vara ett bra alternativ då enbart slumpmässiga indelningar kan medföra att exempelvis en lagindelning blir allt för ojämn och elever kan bli utsatta för obehagliga situationer. Några av pedagogerna har svarat att de styr slumpen och det kan bero på olika anledningar som till exempel att alla elever får känna att de ”vinner”. Det kan även bero på att pedagogen vill göra lagen så jämna som möjligt för att lektionen ska fungera på bästa sätt. Genom att styra slumpindelningen gör pedagogen ett försök att skapa positiva psykosociala effekter på lärandet.

Enligt Lpo 94 (2006) skall alla elever kunna samarbeta med alla och 95 % av våra respondenter har svarat att de anser detta. Lärandet har med förhållandet mellan olika människor att göra sett ur ett sociokulturellt perspektiv. Vi menar att alla elever tillför något till gruppen oavsett om det ses som positiva eller negativa handlingar så påverkas gruppen av detta. Att kunna samarbeta och samspela med andra är en förutsättning för att kunna fungera socialt både nu och i framtiden (Dysthe, 2003).

Stödundervisning

Ericsson (2008) menar att motorikobservationer bör göras kontinuerligt för att fånga upp elever i behov av stöd i sin motoriska utveckling. Ett motorikobservationsschema är ett bra förslag på åtgärd för att upptäcka elever med motoriska problem. Vi anser att skolan även bör uppmärksamma de elever som på grund av sin sociala, ekonomiska och etniska bakgrund kan vara i behov av stödundervisning. Skolans uppgift är att hjälpa och stötta de elever som inte har möjligheter till fysisk aktivitet på fritiden på grund av social, ekonomisk eller etnisk bakgrund. Almvärn och Fäldt (2001) menar att alla människor bör erbjudas daglig fysisk aktivitet för att må bra och orka med dagens förhållanden så väl fysiskt som psykiskt. Rörelse, mat och sömn är delar av helheten som samspelar för att människan ska må bra i kropp och själ samt uppnå hög KASAM.

På frågan om det bör finnas stödundervisning i ämnet idrott och hälsa är det endast sju personer som svarade att det inte bör finnas i ämnet. Tankarna kring detta var bland annat på grund av ekonomiska resurser inom skolan då dessa bör läggas på basämnena svenska och matematik. Forskning visar att daglig fysisk aktivitet bidrar till bättre resultat i teoretiska ämnen (Ericsson, 2008). Vi anser att resurserna skulle kunna läggas på idrott och hälsaämnet då detta kan medföra att eleverna uppnår bättre resultat i de teoretiska ämnena samt medför att eleverna får mer fysisk aktivitet. Våra kvalitativa svar visar att pedagogers erfarenheter av att daglig fysisk aktivitet påverkar de teoretiska ämnena och skoldagens förhållanden positivt. Om resurserna fördelas endast på de teoretiska ämnena innebär det att eleverna endast får stöd

i exempelvis svenska och matematik. En annan aspekt på detta var att eleverna inte bör få stöd då de kan känna sig utpekade. Enligt en av pedagogerna bör man inte ”strö salt i såret”. Vi tror att denna pedagog likt Vygotskijs teori om etikettering menar att skolan kan bidra till etikettering genom att erbjuda stödundervisning som eventuellt kan bidra till obehag för berörd elev (Dysthe, 2003). Det finns en risk med att elever som har stödundervisning kan uppfattas som en dom-grupp, då de avviker från den formella gruppen (Svedberg, 2003). I vår studie har vi undersökt inom ämnet idrott och hälsa, men menar att oavsett ämne kan stödundervisning vara känsligt för berörd part, elev-elev, elev-vårdnadshavare och vårdnadshavare-lärare. För att känsliga situationer inte skall uppstå måste läraren agera professionellt och genomtänkt vid eventuell stödundervisning.

Metoddiskussion

När vi diskuterade valet av uppsatsämne kom vi fram till att vi ville undersöka ämnet idrott och hälsa. Det finns mycket som intresserar oss inom ämnet, men valet föll på gruppindelningarnas betydelse. Stödundervisning förekommer i de teoretiska ämnena och frågan väcktes hos oss om det erbjuds inom ämnet idrott och hälsa. För att undersöka detta valde vi en kvantitativ metod då vår målsättning var att nå ut till pedagoger i hela Sverige då det skall vara en lika skola för alla oavsett var i landet man bor (Lpo 94, 2006). Enkätundersökningen genomförde vi på internet då det var både ekonomiskt och tidsbesparande jämfört med om vi hade skickat enkäterna per post. Att göra en enkätundersökning på internet skulle vi kunna tänka oss att göra igen då det gav oss bra arbetsmaterial för vår forskning. Vi fick in 172 svar från pedagoger (100 kvinnor, 72 män, 147 utbildade och 24 outbildade samt 1 missing) och en enkätundersökning var den mest relevanta undersökningsmetoden. Även om vi valde en kvantitativ metod fanns det möjlighet för respondenterna att motivera svar vid tre av frågorna. Genom att låta respondenterna motivera sina svar fick vi även in en kvalitativ del i enkäten vilket medförde en fördjupning av studien.

När vi diskuterar enkätundersökning är vi kritiska till att vi inte vet om och när vi får in eventuella svar. En enkätundersökning kan uppfattas som opersonlig då vi jämför med till exempel intervjuer där respondenten har möjlighet till att skapa en förtrolig kontakt med personen som intervjuar. De etiska aspekterna i vår enkätundersökning anser vi att vi har beaktat noggrant då enkäten har varit frivillig att fylla i då den endast har funnits som en länk på internet. Även frågeställningarna har uppfyllt de etiska kraven då vi inte vet vilka rektorer som har vidarebefordrat enkäten och inte vilka lärare som har fått eller skickat in enkäten samt på vilka skolor respondenterna arbetar (Hassmén & Hassmén, 2008).

Fortsatt forskning

Vi valde att undersöka pedagogers attityder, men fortsatt forskning för vår studie hade varit intressant att genomföra med barn som respondenter då vi skulle få ta del av deras

uppfattningar om olika grupperingar och stödundervisning. Om enkäten hade varit riktad till elever skulle vi ha formulerat om frågorna/påståendena så att de hade varit utformade för elevernas förståelse. Att få in enkäter från hela Sverige kan vara ett problem när vi diskuterar barnperspektivet då föräldrarnas godkännande behövs för att kunna genomföra undersökningen. I vår genomförda undersökning var det frivilligt att delta för pedagogerna, men när vi diskuterar barn är målsmans medgivande ett måste. Vid en eventuell enkätundersökning med elever hade vi valt vår egen samt närliggande kommuner då vi menar att vi hade haft större möjligheter att genomföra undersökningen, då förtroendet mellan lärare, föräldrar och berörda elever skulle kunna skapas för oss. Att kunna jämföra elevers och pedagogers tankar/förhållningssätt om gruppindelningar och stödundervisning hade varit intressant för att se om det finns likheter och skillnader.

För den fortsatta forskningen hade det också varit intressant att genomföra en nationell studie. Ett samarbete med till exempel Skolverket skulle kunna göra undersökningen mer omfattande. Med hjälp och stöd av Skolverket hade möjligheterna till att få in fler enkätsvar funnits. Utifrån denna nationella studie skulle vi kunna fortsätta vår forskning internationellt och först jämföra Sveriges resultat med de Nordiska länderna där kulturen inte skiljer sig nämnvärt. Att fortsätta forska och jämföra resultat med andra länder i Europa och övriga världen skulle kunna vara vidare steg i forskningsprocessen. Andra kategorier som exempelvis etnicitet skulle också vara intressant att forska kring.

Framtiden

Sett ur ett historiskt perspektiv har ämnet haft fyra olika namn. Våra tankar om ämnets utveckling tror vi är som följer. Vad det gäller ämnets utveckling kommer nästa steg att vara en splittring av namnet idrott och hälsa. Lektionerna i idrott kommer bestå av endast fysisk aktivitet i någon form. Hälsa kommer att ingå i det framtida ämnet livskunskap då både idrott och hälsa behöver ha mer tid på timplanen då hälsodelen inom ämnet får för lite tid. Idrott är praktiskt och hälsa är teoretiskt och vi menar att båda ämnena är lika viktiga för elevernas utveckling och välbefinnande.

Referenslista

- Almvärn, P-E. & Fäldt, C. (2001). *Idrott och hälsa*. Lund: Studentlitteratur.
- Annerstedt, C., Peitersen, B. & Rønholt, H. (2001). *Idrottsundervisning: ämnet idrott och hälsas didaktik*. Göteborg: Multicare förl.
- Antonovsky, A. (2005). *Hälsans mysterium*. 2. uppl. Stockholm: Natur och Kultur
- Arvidsson, E. & Bremer, S. (2006). *En för alla - alla för en: om gruppdynamik i barn- och ungdomsidrott*. Stockholm: SISU Idrottsböcker.
- Backman, J. (2008). *Rapporter och uppsatser*. 2., rev. uppl. Lund: Studentlitteratur.
- Carli B. (2004). *The making and Breaking of a Female Culture: The History of Swedish Physical Education 'in a Different Voice'*. Göteborg: Univ.
- Dewey, J. (1999). *Demokrati och utbildning*. Göteborg: Daidalos.
- Dysthe, O. (red.) (2003). *Dialog, samspel och lärande*. Lund: Studentlitteratur.
- Emanuelsson, I. & Persson, B. (1996). Specialpedagogik i grundskolan: En motsägelsefull verksamhet. [Elektronisk version]. *Pedagogisk forskning i Sverige*, 1, 25-39.
- Engström, L-M. & Redelius, K. (red.) (2002). *Pedagogiska perspektiv på idrott*. Stockholm: HLS förl.
- Ericsson, I. (2008). Att sträva efter att erbjuda fysisk aktivitet räcker inte. *Svensk idrottsforskning*, 2, 27-29.
- Ericsson, I. (2005). *Rör dig - lär dig: motorik och inläring*. Stockholm: SISU Idrottsböcker.
- Gray, S., Morgan, K. & Sproule, J. (2009). Teaching team invasion games and motivational climate. [Elektronisk version]. *European Physical Education Review*, 15(1), 65-89.
- Hanson, A. (2004). *Hälsopromotion i arbetslivet*. Lund: Studentlitteratur.
- Hassmén, N. & Hassmén, P. (2008). *Idrottsvetenskapliga forskningsmetoder*. Stockholm: SISU Idrottsböcker.
- Hassmén, P., Hassmén, N. & Plate, J. (2003). *Idrottspsykologi*. Stockholm: Natur och Kultur.
- Johansson, B. & Svedner, P-O. (2006). *Examensarbetet i lärarutbildningen: undersökningsmetoder och språklig utformning*. 4. uppl. Uppsala: Kunskapsföretaget.
- Merriam, S B. (1994). *Fallstudien som forskningsmetod*. Lund: Studentlitteratur.

Nationalencyklopedin. (2009). Hämtad 2009-05-05, från Högskolan Väst:
<http://www.ne.se.ezproxy.server.hv.se/lang/salutogen>

Skolverket. (2000). *Kursplaner och betygskriterier: Kursplan idrott och hälsa*. Hämtad 2009-05-05, från Skolverket:

<http://www3.skolverket.se/ki03/front.aspx?sprak=SV&ar=0708&infotyp=23&skolform=11&id=3872&extraId=2087>

Starrin, B. & Svensson, P-G. (red.) (1994). *Kvalitativ metod och vetenskapsteori*. Lund: Studentlitteratur.

Stukát, S. (1993). *Statistikens grunder*. Lund: Studentlitteratur.

Svedberg, L. (2003). *Gruppsykologi: om grupper, organisationer och ledarskap*. Lund: Studentlitteratur.

Trost, J. (2001). *Enkätboken*. 2., rev. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Utbildningsdepartementet (2006). *Läroplan för det obligatoriska skolväsendet, förskoleklassen och fritidshemmet : Lpo 94*. Stockholm: Fritzes.

World Health Organization. (2009). Hämtad 2009-08-31, från WHO
http://www.who.int/dietphysicalactivity/factsheet_young_people/en/index.html

Bilaga 1

Missivbrev

Hej!

Vi är två lärarstudenter på Högskolan Väst som skriver en C-uppsats inom ämnet idrott och hälsa. Vi undersöker pedagogers attityder till gruppindelningar och om det finns behov av stödundervisning inom idrott och hälsa. Dina svar kommer att hanteras anonymt och redovisas endast som siffror i tabeller och diagram. Det är frivilligt att genomföra enkäten, men vi värdesätter din medverkan. Vill du ta del av uppsatsen kommer den att finnas tillgänglig på Högskolan Västs hemsida. Vill du vidarebefordra enkätundersökningen till fler lärare som undervisar i idrott och hälsa vore vi tacksamma. Ett stort tack på förhand! Din medverkan är mycket viktig för oss.

Med vänliga hälsningar:

Magnus Östh

073-6269800

magnus.osth@student.hv.se

Sofia Blomsterberg

073-4339231

sofia.blomsterberg@student.hv.se

Bilaga 2

Enkätundersökning

Kön

- Man
- Kvinna

Vilket år är du född?

Vilken kommun arbetar du i?

Är du utbildad i ämnet idrott och hälsa?

- Ja
- Nej

Mina idrottslektioner fungerar bra.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag bestämmer utformningen av undervisningen.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag anser att eleverna själva skall utforma sin undervisning.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Alla i min klass är aktiva under idrottslektionerna.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag delar in i pojk/flickgrupper.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag delar in eleverna i grupper där de får utvecklas med elever som är på samma kunskapsnivå.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag delar in eleverna då lag krävs (stafett, lagsport mm.).

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag låter eleverna välja lag själva.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag låter slumpen avgöra vid gruppindelning.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag erbjuder stödundervisning till elever i ämnet idrott och hälsa.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag anpassar lektionerna efter elevernas olika förmågor.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Eleverna stärks av gruppindelning

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag anser att stödundervisning påverkar eleverna positivt inför framtiden.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag anpassar verksamheten till olika individers och gruppers behov.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag planerar min idrottsundervisning.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag utgår från individens behov.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag är lyhörd inför gruppens önskemål.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag anser att alla elever bör kunna samarbeta med alla.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Ett bra socialt klimat stärker gruppen.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Ett bra socialt klimat stärker individen.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Det är viktigt att eleverna får känna att de "vinner".

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag anser att idrottslektionerna påverkar de teoretiska lektionerna.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag inkluderar alla elever.

- Aldrig
- Sällan
- Ofta
- Alltid

Jag anser att pojk/flickgrupper är.

- Mycket dåligt
- Dåligt
- Ganska bra
- Mycket bra

Jag anser att behovsgrupper är.

- Mycket dåligt
- Dåligt
- Ganska bra
- Mycket bra

Jag anser att slumpmässig gruppindelning är.

- Mycket dåligt
- Dåligt
- Ganska bra
- Mycket bra

Jag anser att de flesta elever mår bra på idrottslektionerna.

- Nej
- Ja
- Vet ej

Jag anser att någon annan gruppindelning är den bästa för eleverna.

- Nej
- Ja
- Vet ej

Motivera.

Idrott och hälsa är lika betydelsefullt som teoretiska ämnen.

- Nej
- Ja
- Vet ej

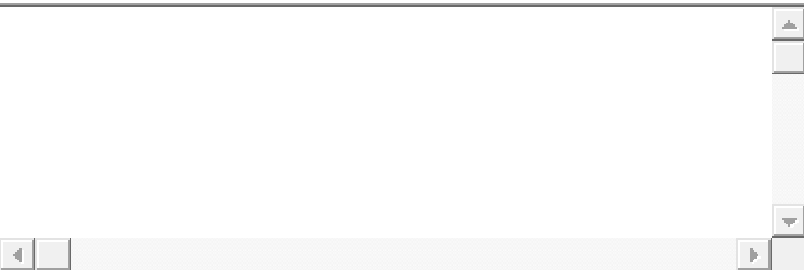
Motivera.

Jag anser att eleverna bör erbjudas stödundervisning i idrott och hälsa.

- Nej
- Ja
- Vet ej

Motivera

Bilaga 3

Deltagande kommuner och antal deltagare

Alingsås (7)
Avesta (4)
Bengtsfors (6)
Emmaboda (4)
Enköping (8)
Eslöv (7)
Essunga (5)
Filipstad (1)
Gävle (4)
Lidköping (1)
Malung-Sälen (4)
Munkedal (1)
Norrbotten (1)
Ockelbo (2)
Orust (2)
Stenungsund (3)
Sölvesborg (6)
Tibro (2)
Tidaholm (3)
Tierp (6)
Timrå (1)
Tingsryd (3)
Tomelilla (6)
Torsby (5)
Trollhättan (8)
Uddevalla (20)
Umeå (19)
Valdemarsvik (1)
Varberg (18)
Värmdö (5)
Västervik (6)

I fem av enkäterna har vi inte fått svar från i vilken kommun deltagaren undervisar.

Högskolan Väst
Institutionen för individ och samhälle
461 86 Trollhättan
Tel 0520-22 30 00 Fax 0520-22 30 99

www.hv.se